

Skatteministeriet

12. december 2024
J.nr. 2024-2586

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 28 - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, aktiesparekontoloven, aktieavancebeskatningsloven, personskatteloven og forskellige andre love. (Udmøntning af dele af Aftale om Iværksætterpakken).

Hermed sendes supplerende ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag. Samtidig ønsker jeg at trække ændringsforslag nr. 2 (L 28 – bilag 17) tilbage, da det erstattes af ændringsforslag nr. 8.

Ændringsforslagene nr. 10 og 12-14 vedrører muligheden for at vælge realisationsbeskatning af selskabers noterede porteføljeaktier med tilbagevirkende kraft fra og med 1. januar 2018 og udskydelse af forhøjelse af progressionsgrænsen for aktieindkomst. Jeg vil frem mod 2. behandlingen afsøge, om der er behov for at fremsætte yderligere ændringsforslag i den forbindelse.

Rasmus Stoklund

/ Søren Schou

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, aktiesparekontoloven, aktieavancebeskatningsloven, personskatteloven og forskellige andre love (Udmøntning af dele af Aftale om Iværksætterpakken) (L 28)

Til § 1

8) Nr. 6 affattes således:

»6. I § 2, stk. 8, indsættes efter 7. pkt. som nye punkummer:

»Reglen i 7. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet m.v. er hjemmehørende i et land, der er medlem af EØS og har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Det er tillige en betingelse for anvendelsen af 4. pkt., at den retmæssige ejer ikke har bestemmende indflydelse i det udbyttegivende selskab, jf. ligningslovens § 2, medmindre den retmæssige ejer er hjemmehørende i EU, eller beskatningen af den retmæssige ejer skal nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.«

[Skattefritagelse for udbytter af unoterede porteføljeaktier udvides, når den retmæssige ejer har bestemmende indflydelse, og beskatningen skal nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst]

9) Efter nr. 12 indsættes:

»01. I § 17, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »udbytteudlodningstidspunktet«: », og er retmæssig ejer af udbytteudlodningen«.

[Sikring af værnet mod videreudlodning gennem mellemliggende danske moderselskaber]

Til § 9

10) I stk. 2 udgår »og § 4«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 13]

11) I *stk. 3* ændres »og 10-12« til: », 10-12 og 01«.

[Virkningstidspunkt for ændringsforslag nr. 9]

12) *Stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4. § 3, nr. 2, 5 og 6, har virkning for aktier, der første gang er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet den 1. januar 2018 eller senere. For aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 31. december 2024, finder 1. pkt. dog kun anvendelse, hvis den skattepligtige ejede aktier i det selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, mindst 30 dage før det tidspunkt, hvor aktierne første gang blev optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.*«

[Selskaber kan vælge realisationsbeskatning af noterede porteføljeaktier for aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i perioden 1. januar 2018 til 31. december 2024]

13) I *stk. 5* indsættes før »§ 6, nr. 1,«: »§ 4 og«.

[Forhøjelse af progressionsgrænsen for aktieindkomst udskydes til indkomståret 2026]

14) Som *stk. 7* og *8* indsættes:

»*Stk. 7. En skattepligtig, der på baggrund af et valg om beskatning efter realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 6, ønsker at få ændret skatteansættelsen som følge af, at den skattepligtige ejede aktier i et selskab, der blev optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet første gang i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 31. december 2024, jf. stk. 4, skal underrette told- og skatteforvaltningen om valget og anmode om genoptagelse på baggrund heraf senest den 1. juli 2025 uanset fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27. Anmodningen om genoptagelse skal omfatte skatteansættelserne for den skattepligtige i hele den periode, hvor der er sket beskatning af aktierne efter lagerprincippet. For aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i 2024, træffes valget om beskatning efter realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 6, senest i forbindelse med indgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2.*«

»Stk. 8. En anmodning om genoptagelse efter stk. 7 anses for en anmodning om, at der sker genoptagelse af skatteansættelsen for alle selskaber, hvormed den skattepligtige har været sambeskattet i den periode, som anmodningen vedrører, idet der ved denne genoptagelse dog kun kan foretages de ændringer af ansættelsen for de sambeskattede selskaber, der er en direkte følge af en ændring af skatteansættelsen for den skattepligtige, der er foretaget som følge af genoptagelsen efter stk. 7. Forpligtelsen til at betale et eventuelt skattekrav, der er en følge af en ændring af en skatteansættelse for et indkomstår for et selskab, hvis skatteansættelse er genoptaget efter 1. pkt., påhviler den skattepligtige, der har anmodet om genoptagelse efter stk. 7.«

[Frist for selskabers mulighed for at anmode om genoptagelse af skatteansættelsen som følge af ændringsforslag nr. 12]

Bemærkninger

Til nr. 8

Efter lovforslaget skal udenlandske selskaber m.v. betale en skat til Danmark på 15 pct. af udbytter, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i en stat, der udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Satsen nedsættes dog til nul, hvis udbyttet modtages af skattefrie porteføljeakter, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 C. Dette følger af selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 4. pkt.

Det er dog en betingelse, at selskabet m.v. ejer mindre end 10 pct af det udbyttegivende selskab, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 6. pkt. Endvidere er det en betingelse for selskaber m.v., der er hjemmehørende i et land uden for EU, at selskabet m.v. sammen med koncernforbundne parter ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 7. pkt.

Det er tillige en betingelse, at den retmæssige ejer ikke har bestemmende indflydelse i det udbyttegivende selskab, jf. ligningslovens § 2, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende uden for EU, Norge og Island, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 8. og 9. pkt.

Med ændringsforslaget foreslås det, at den i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede indsættelse af selskabsskattelovens § 2, stk. 8, 8. og 9. pkt., affattes således, at reglen i 7. pkt. dog ikke finder anvendelse, hvis selskabet m.v. er hjemmehørende i et land, der er medlem af EØS og har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark,

og at det tillige er en betingelse for anvendelsen af 4. pkt., at den retmæssige ejer ikke har bestemmende indflydelse i det udbyttegivende selskab, jf. ligningslovens § 2, medmindre den retmæssige ejer er hjemmehørende i EU, eller beskatningen af den retmæssige ejer skal nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Det vil betyde, at reglen i 7. pkt. ikke skal finde anvendelse, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende i et land, der er medlem af EØS og har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Forslaget er en følge af EØS-aftalens bestemmelser om etableringsfriheden.

Det vil desuden betyde, at det som udgangspunkt er en betingelse, at den retmæssige ejer af udbyttebetalingen ikke har bestemmende indflydelse i det udbyttegivende selskab, jf. ligningslovens § 2. Betingelsen finder dog ikke anvendelse, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i EU, eller hvis beskatningen af den retmæssige ejer skal nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark har med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Kredsen af porteføljeaktionærer, der kan modtage udbytter skattefrit fra noterede danske selskaber, udvides hermed i forhold til lovforslaget til også at omfatte tilfælde, hvor den retmæssige ejer af udbyttebetalingen har bestemmende indflydelse i det noterede danske selskab, hvis den retmæssige ejer har ret til nedsættelse af den danske kildebeskatning efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Ændringsforslag nr. 2 indeholdt også en ændring af lovforslagets § 1, nr. 6. Denne ændring er indarbejdet i ændringsforslag nr. 8, som derfor træder i stedet for ændringsforslag nr. 2, som trækkes tilbage.

Til nr. 9 og 11

Efter gældende ret er udbytter, som danske selskaber modtager af datterselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 A, skattefrie. Dette følger af selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2. Det er dog ikke alle datterselskabsudbytter, der er skattefrie. Det er f.eks. en betingelse for, at der er tale om datterselskabsaktier, at det udenlandske datterselskab er selskabsskattepligtigt uden fritagelse i den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

I de tilfælde, hvor det danske selskab ikke er skattefrit af udbyttebetalingen, kan det danske selskab få lempelse i skatten på det modtagne udbytte for den skat, som datterselskabet og ethvert datterselskab på lavere niveau har udredet i skat af den del af indkomsten, der ligger til grund for udbyttet til moderselskabet (underliggende selskabsskatter).

Efter lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås indsat en betingelse i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., om, at et dansk moderselskab skal være retmæssig ejer af udbytteudlodningen for at kunne opnå skattefrihed for udbytteudlodningen.

Den nye betingelse i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., skal bl.a. hindre, at Danmark kan bruges som gennemstrømningsland, dvs. at et udenlandsk selskab indskyder et dansk selskab mellem sig selv og et andet udenlandsk selskab med henblik på at kunne kanalisere midler fra dette selskab ud til sig selv gennem Danmark. Med den nye betingelse vil det danske selskab i et sådant misbrugstilfælde skulle medregne udbytteudlodningen i den skattepligtige indkomst og dermed beskattes af indkomsten med 22 pct. Beskatningen kan eventuelt nedsættes, hvis der er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem datterdatterselskabets hjemland og moderselskabets (den retmæssige ejers) hjemland.

Samtidig foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 1, at ophæve den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, 11. pkt., hvorefter der skal ske kildebeskatning af udbyttet ved videreudlodningen fra det indskudte danske selskab til det udenlandske selskab.

Med ændringsforslagets nr. 9 foreslås det, at selskabsskattelovens § 17, stk. 2, ændres, så der efter udbytteudlodningstidspunktet indsættes », og er retmæssig ejer af udbytteudlodningen«.

Ændringsforslaget medfører, at det vil være en betingelse efter selskabsskattelovens § 17, stk. 2, at det danske udbyttmodtagende selskab er retmæssig ejer af udbytteudlodningen.

Med ændringsforslaget vil der ikke kunne opnås lempelse for underliggende selskabsskatter efter selskabsskattelovens § 17, stk. 2, hvis det danske selskab er skattepligtig af udenlandske datterselskabsudbytter som følge af misbrug, hvor det ikke er retmæssig ejer af udbytterne. Herved sikres, at antimisbrugsreglen kan modvirke omgåelse, hvor det danske selskab indsættes med henblik på at omgå udenlandske kildeskatter.

Det danske selskab vil kunne få lempelse i den danske beskatning efter ligningslovens § 33 eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten, i det omfang det udenlandske datterselskab pålægges kildeskatter ved udlodningen til det danske selskab.

Med ændringsforslag nr. 11 foreslås det i lovforslagets § 9, stk. 3, at ændre », og 10-12« til: », 10-12 og 01«.

Ændringsforslaget betyder, at ændringen får virkning for udbytter, der udloddes den 1. januar 2025 eller senere, ligesom de andre ændringer vedrørende udbyttebeskatningen.

Til nr. 10 og 13

Efter personskattelovens § 8 a, stk. 1, beregnes skat af aktieindkomst, der ikke overstiger et grundbeløb på 48.300 kr. (2010-niveau), som en endelig skat på 27 pct.

Efter personskattelovens § 8 a, stk. 2, beregnes skat af aktieindkomst, der overstiger et grundbeløb på 48.300 kr. (2010-niveau), med 42 pct.

Progressionsgrænsen for beskatning af aktieindkomst er således efter gældende ret 63.300 kr. (2025-niveau), jf. personskattelovens § 8 a, stk. 1 og 2.

Med lovforslagets § 4, jf. § 9, stk. 2, er det foreslået, at progressionsgrænsen for aktieindkomst forhøjes til 83.100 kr. (2025-niveau) med virkning fra og med indkomståret 2025.

Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det at lade henvisningen til § 4 i lovforslagets § 9, stk. 2, udgå.

Det vil indebære, at forhøjelsen af progressionsgrænsen for aktieindkomst ikke får virkning fra og med indkomståret 2025.

Med ændringsforslag nr. 13 foreslås det i stedet, at § 4 får virkning fra og med indkomståret 2026.

Det vil indebære, at forhøjelsen af progressionsgrænsen for aktieindkomst først sker fra og med indkomståret 2026.

Til nr. 12

Efter gældende regler skal selskaber m.v. som udgangspunkt medregne gevinst og tab ved afståelse af porteføljeaktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved porteføljeaktier forstås aktier, som ejes af et selskab, der ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der er investeret i.

For porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (noterede aktier), skal gevinst og tab medregnes ved indkomstopgørelsen efter lagerprincippet. Det vil sige, at indkomstårets gevinst eller tab opgøres som forskellen mellem aktiernes værdi ved indkomstårets slutning og aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er erhvervet i indkomstårets løb, anvendes anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er afstået i indkomstårets løb, anvendes afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets slutning.

I lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås det at indføre en adgang for selskaber til at vælge realisationsbeskatning af porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret

marked eller en multilateral handelsfacilitet (noterede porteføljeaktier). Adgangen til at vælge realisationsbeskatning vil være mulig i en periode på 7 år efter den første børsnotering.

Den foreslåede ændring vil bl.a. medføre, at selskaber kan vælge, at investeringer i nynoterede porteføljeaktier beskattes efter realisationsprincippet i stedet for efter lagerprincippet. Adgangen til at vælge realisationsbeskatning vil også omfatte eventuelle nyudstedelser af aktier i det børsnoterede selskab f.eks. som følge af en kapitalforhøjelse, forudsat at nyudstedelsen sker inden for 7 år efter den første børsnotering.

Lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås i henhold til lovforslagets § 9, stk. 4, at få virkning for aktier i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet første gang den 1. januar 2025 og frem.

Med ændringsforslag nr. 12 foreslås det, at selskabers adgang til at vælge realisationsbeskatning af porteføljeaktier, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, får virkning for aktier i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet den 1. januar 2018 eller senere.

Det vil indebære, at selskaber, der er blevet beskattet efter lagerprincippet, som følge af, at de har aktier i et selskab, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet første gang i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 31. december 2024, også får mulighed for at vælge realisationsprincippet for aktier i dette selskab.

Det foreslås samtidig, at muligheden for at vælge realisationsbeskatning i disse tilfælde kun skal gælde, hvis selskabet ejede aktier i det noterede selskab, mindst 30 dage før sidstnævnte selskab første gang blev optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Den foreslåede afgrænsning til selskabsaktionærer, der ejede aktier i det noterede selskab mindst 30 dage før, selskabet første gang blev optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, er foretaget med henblik på at udelukke eventuelle nye selskabsinvestorer fra muligheden for at vælge realisationsbeskatning vedrørende aktier i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i perioden fra den 1. januar 2018 til og med den 31. december 2024.

Dette valg vil som udgangspunkt skulle træffes senest den 1. juli 2025, jf. ændringsforslag nr. 14.

Herudover er betingelserne for og konsekvenserne af at vælge realisationsbeskatning for aktier i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 31. december 2024, de samme, som der efter lovforslaget skal gælde for aktier

i selskaber, der første gang optages til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet den 1. januar 2025 eller senere.

Det indebærer bl.a., at ændringsforslaget omfatter alle de aktier i samme selskab, som selskabsaktionæren ejer i perioden på 7 år. Inden for perioden kan selskabsaktionæren således ikke have en aktiebeholdning i et givet børsnoteret selskab, hvor nogle af aktierne i selskabet er omfattet af lagerprincippet og andre er omfattet af realisationsprincippet. Selskabsaktionæren kan dog have aktier i et andet selskab, som er lagerbeskattet.

Det indebærer også, at valget skal træffes for hele perioden på 7 år, hvor selskabsaktionæren ejer aktier i det selskab, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet første gang fra og med den fra 1. januar 2018 og frem. Hvis selskabet har købt flere aktier, efter selskabet er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, vil disse aktier også skulle omfattes af valget af realisationsprincippet.

Hvis selskabsaktionæren har solgt aktier i perioden, og aktierne er valgt beskattet efter realisationsprincippet, vil adgangen til fradrag for tab ved afståelsen være kildeartsbegrænset.

Efter udløb af perioden på 7 år efter at selskabet er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, vil det selskab, der har valgt beskatning efter realisationsprincippet, skulle anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på de porteføljeaktier, som selskabet fortsat ejer.

Ved overgang til beskatning efter lagerprincippet anvendes aktiens anskaffelsessum som værdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor aktierne overgår til lagerbeskatningen, jf. aktieavancebeskatningslovens § 24, stk. 3.

Hvor selskabet har anskaffet yderligere porteføljeaktier i tilknytning til børsnoteringen eller i løbet af perioden på 7 år, vil aktiernes anskaffelsessum udgøre primoværdien for det første indkomstår med lagerbeskatningen.

Hvor selskabets aktier i forbindelse med børsnoteringen eller efter børsnoteringen og i løbet af perioden på 7 år har skiftet skattemæssig status fra datterselskabsaktier eller fra skattefri porteføljeaktier til skattepligtige porteføljeaktier, opgøres anskaffelsessummen efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A. Den skattemæssige statusændring sidestilles med afståelse og nyanskaffelse. Anskaffelsessummen er således værdien på tidspunktet, hvor selskabets aktier overgår til skattepligtige porteføljeaktier og derved går fra at være en skattefri aktie til en skattepligtig porteføljeaktie omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 9. Dermed vil værdien på tidspunktet for overgang til skattepligtige porteføljeaktier i sådanne tilfælde udgøre primoværdien for det første indkomstår med lagerbeskatningen.

Der vil ved overgang til lagerbeskatningen indtræde en beskatning af de urealiserede gevinster og tab, der er optjent over perioden.

Til nr. 14

Det foreslås ved forslaget til bestemmelsen i § 9, stk. 7, 1. og 2. pkt., at selskaber, som ønsker at få ændret skatteansættelsen som følge af valg af realisationsprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 6, vedrørende aktier i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i perioden 1. januar 2018 til og med 31. december 2024, jf. ændringsforslag nr. 12, skal underrette Skatteforvaltningen om valget og anmode om genoptagelse på baggrund heraf senest den 1. juli 2025 uanset fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27. Anmodningen om genoptagelse skal omfatte skatteansættelserne for den skattepligtige i hele den periode, hvor der er sket beskatning af aktierne efter lagerprincippet.

Valget af realisationsprincippet og den deraf følgende genoptagelse af skatteansættelsen for de omfattede indkomstår vil ikke kunne omgøres. Genoptagelsen af skatteansættelsen vil i øvrigt skulle følge de almindeligt gældende regler for genoptagelse. Dette gælder også med hensyn til udbetaling af eventuelle nedsatte skattebetalinger for perioder med lagerbeskatning, som vil indebære en rentetilskrivning eller eftergivelse af ikke betalt skat. Tilsvarende gælder manglende betaling af skattebeløb, der skyldes eventuelle forhøjelser af skatteansættelsen som følge af det ændrede valg af opgørelsesprincip.

Genoptagelsen vedrører skatteansættelsen for de indkomstår i hele perioden, hvor indkomst fra de pågældende aktier har påvirket indkomstopgørelsen i selskabet. Der vil ikke som følge af en genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse kunne foretages andre ansættelsesændringer end dem, der er en direkte følge af valget om anvendelse af realisationsprincippet. Eventuelle andre ansættelsesændringer vil kun kunne foretages i det omfang, der sker genoptagelse efter de almindelige genoptagelsesregler, jf. skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27.

Hvis et selskabs aktier f.eks. er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet den 6. juni 2019, vil selskabsaktionærer, der ejede aktier i det pågældende selskab mindst 30 dage før børsnoteringen den 6. juni 2019, kunne anmode om genoptagelse af skatteansættelserne for afsluttede indkomstår med henblik på at anvende realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på de pågældende aktier i alle årene.

For uafsluttede indkomstår vil selskabet skulle opgøre gevinst og tab på de pågældende aktier, som fortsat er i behold, efter realisationsprincippet til og med den 6. juni 2026. Med udløb af 7-års perioden pr. den 7. juni 2026 vil der dermed, hvor

selskabsaktionæren har et indkomstår, der følger kalenderåret, skulle ske beskatning efter lagerprincippet fra og med indkomståret 2026.

Det foreslås ved forslaget til § 9, stk. 7, 3. pkt., at der for aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i 2024, kan træffes valg om beskatning efter realisationsprincippet i forbindelse med, at selskabet indgiver oplysninger efter skattekontrollovens § 2. Formålet hermed er at sikre, at selskabet ikke i disse tilfælde skal træffe valget, før selskabet skal indgive de almindelige indkomstoplysninger for det pågældende indkomstår.

Hvis et selskab, der anmoder om genoptagelse efter bestemmelserne i forslaget til § 9, stk. 7, 1. og 2. pkt., i den periode, som genoptagelsen omfatter, er indgået i en sambeskatning, vil de ændringer af skatteansættelsen for den skattepligtige, der foretages som følge af genoptagelsen, kunne have konsekvenser for skatteansættelserne for de sambeskattede selskaber, idet disse selskabers skatteansættelser efter skatteforvaltningslovens almindelige regler vil kunne genoptages med henblik på at foretage de ændringer af skatteansættelsen, der er en direkte følge af den ændring, der er foretaget vedrørende den skattepligtige, jf. herved skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, om ændringer uden for den ordinære ansættelsesfrist.

Det foreslås i forslaget til § 9, stk. 8, 1. pkt., at en anmodning om genoptagelse efter stk. 7 anses for en anmodning om, at der sker genoptagelse af skatteansættelsen for alle selskaber, hvormed den skattepligtige har været sambeskattet i den periode, som anmodningen vedrører, idet der ved denne genoptagelse dog kun kan foretages de ændringer af ansættelsen for de sambeskattede selskaber, der er en direkte følge af en ændring af skatteansættelsen for den skattepligtige, der er foretaget som følge af genoptagelsen efter stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at indgivelsen af en genoptagelsesansøgning efter stk. 7 samtidig vil skulle anses for en genoptagelsesansøgning for eventuelle sambeskattede selskaber. Der vil således samtidig med ændringen af den skattepligtiges skatteansættelser blive taget stilling til, hvilke eventuelle ansættelsesændringer der som en direkte følge af ændringerne af den skattepligtiges skatteansættelser skal foretages for de øvrige selskaber, der er indgået i sambeskatningen i den relevante periode.

Genoptagelse efter bestemmelsen vil skulle ske for selskaber, der er indgået i sambeskatningen i den relevante periode, også selv om de ikke længere er sambeskattet med den skattepligtige.

Genoptagelsen vil kunne indebære, at der for et indkomstår opstår et skattekrav herunder mod et selskab, der ikke længere indgår i sambeskatningen, f.eks. fordi det er udgået af sambeskatningskredsen som følge af et salg af selskabet.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis beskatningen efter lagerprincippet har medført, at den skattepligtige i et indkomstår har haft et underskud, som er udnyttet af et andet selskab i sambeskatningen. Hvis anvendelsen af realisationsprincippet medfører, at underskuddet formindskes eller helt bortfalder, vil skatteansættelsen for det sambeskattede selskab, der har udnyttet underskuddet, kunne genoptages med henblik på at foretage de ændringer af skatteansættelsen, der er en direkte følge af den ændring, der er foretaget vedrørende den skattepligtige. Dette vil gælde, også selv om selskaberne ikke længere er sambeskattede.

I det nævnte eksempel vil denne ændring medføre, at der sker en forhøjelse af det (tidligere) sambeskattede selskabs indkomst i det indkomstår, hvor det har udnyttet det underskud hos den skattepligtige, der som følge af genoptagelsen efter forslaget til bestemmelsen i § 9, stk. 7, helt eller delvist bortfalder.

Det foreslås i forslaget til § 9, stk. 8, 2. pkt., at forpligtelsen til at betale et eventuelt skattekrav, der er en følge af en ændring af en skatteansættelse for et indkomstår for et selskab, hvis skatteansættelse er genoptaget efter 1. pkt., påhviler den skattepligtige, der har anmodet om genoptagelse efter stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en anmodning om genoptagelse efter den særlige overgangsregel i § 9, stk. 7, ikke vil kunne medføre, at der for et indkomstår kan rettes et skattekrav mod sambeskattede selskaber, hvis skatteansættelser genoptages efter forslaget til § 9, stk. 8, 1. pkt., idet den skattepligtige, der har anmodet om genoptagelse, i stedet vil skulle betale et sådant skattekrav. Ved skattekravet skal forstås kravet på indkomstskat samt tillæg og renter som følge af den ændrede skatteansættelse.

Skulle det forekomme, at skattekravet opstår som følge af en ændring af skatteansættelsen for et selskab, der f.eks. som følge af et salg ikke længere indgår i sambeskatningen, sikrer den foreslåede bestemmelse, at der ikke mod et sådant »udenforstående« selskab kan rettes et skattekrav, som selskabet og dets ejere er uden indflydelse på, og som køberen efter den indgåede købsaftale muligvis ikke vil kunne opnå dækning for hos sælgeren.

Det bemærkes, at den skattepligtige, der har anmodet om genoptagelse, i et tilfælde, hvor selskabets underskud er blevet udnyttet af et andet selskab i en national sambeskatning, efter selskabsskattelovens § 31, stk. 8, har krav på at modtage en betaling svarende til skatteværdien af underskuddet. Da selskabet således har modtaget en betaling svarende til skatteværdien af (den del af) underskuddet, der er udnyttet af det sambeskattede selskab, vil forpligtelsen til at betale det skattekrav, der opstår ved ændringen af skatteansættelsen for det sambeskattede selskab, der har udnyttet underskuddet, således reelt blot udligne den tidligere modtagne betaling.

Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ændringsforslag nr. 12 og 14 skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et samlet mindreprovenu på ca. 140 mio. kr. (2025-niveau). Heraf vedrører ca. 100 mio. kr. udbetalinger af det nedsatte skattebeløb. 40 mio. kr. vedrører beregnede renter af det nedsatte skattebeløb efter de almindelige regler.

Skatteministeriet har ikke detaljerede oplysninger om, hvilke selskaber der havde danske og udenlandske porteføljeaktier før og efter disse blev børsnoterede. Det er beregningsteknisk lagt til grund, at en begrænset andel af den samlede skønnede beholdningsværdi af nynoterede danske og udenlandske porteføljeaktier ejes af selskabsaktionærer, som også ejede porteføljeaktier i selskabet mindst 30 dage før børsnoteringen.

Ved virkning i 2025 vil det samlede mindreprovenu på 140 mio. kr. (2025-niveau) efter tilbageløb og adfærd skulle finansieres i 2025.

Ændringsforslag nr. 10 og nr. 13, der vedrører udskydelse af den foreslåede forhøjelse af progressionsgrænsen for beskatning af aktieindkomst fra 2025 til 2026, vurderes at tilvejebringe finansiering på 170 mio. kr. (2025-niveau), efter tilbageløb og adfærd, i 2025.

Ændringsforslaget vurderes således at tilvejebringe finansiering af udgifterne forbundet med at give den foreslåede mulighed for at vælge realisationsbeskatning med tilbagevirkende kraft.

Fsva. ændringsforslagets initiativ vedrørende realisationsbeskatning vurderes initiativet isoleret set med usikkerhed at medføre administrative omkostninger for Skattestyrelsen svarende til samlet 30,0 mio. kr. (ca. 38 årsværk) til behandling af genoptagelsessager. Dertil kan der være omkostninger forbundet med opkrævning, som for nuværende ikke er vurderet. Varetagelse af opgaven kræver omprioritering af ressourcer i Skattestyrelsen, som vil have konsekvenser for de væsentlige områder, hvor ressourcerne skal tages fra. Givet opgavens omfang og kompleksitet vil opgaven strække sig over en årrække. Både tidshorisont og omfang skal afklares nærmere.

Fsva. ændringsforslagets initiativ vedrørende forhøjelse af progressionsgrænsen for aktieindkomst vurderes initiativet isoleret set at medføre administrative omkostninger svarende til 0,6 mio. kr. i 2025 til vejledning i Skattestyrelsen og 0,2 mio. kr. til systemudvikling i Udviklings- og Forenklingsstyrelsen i 2025-2030.